

Isidoro Zorzano je prohlášen za ctihodného

Svatý otec František oprávnil 21. prosince 2016 Kongregaci pro blahořečení a svatořečení k vydání dekretů osmi případů kanonizace. Je mezi nimi i dekret o hrdinských ctnostech Isidora Zorzana (1902 - 1943), inženýra, který vstoupil do Opus Dei v roce 1930.

28.12.2016

Když se Mons. Fernando Ocáriz, pomocný vikář Opus Dei, který je v čele Opus Dei po smrti Mons. Javiera Echevarrúi, dozvěděl o oznámení Svatého stolce, řekl: „Máme radost a děkujeme papeži Františkovi, právě v době, kdy v prelatuře Opus Dei prožíváme smutek ze ztráty našeho milovaného preláta.“

Dále dodal: „Isidoro Zorzano vynikal v práci pracovitostí a duchem služby a měl velký smysl pro sociální spravedlnost -který se projevoval pozorností a úctou ke svým kolegům-, lásku k eucharistii, velkou víru v Boha a byl vnímavý k potřebným. Ve spojení s věřícími a přáteli prelatury a s mnohými ctiteli Isidora prosím Pána, aby nám jeho příklad pomáhal v růstu v těchto tak důležitých vlastnostech v životě křesťana a v tom, abychom byli dobrými dětmi církve.“

V jednom rozhovoru postulátor kauzy, Mons. José Luis Gutiérrez, upozorňuje na věrnost Isidora a dává ho za vzor pro pracující.

Poznamenává, že pověst svatosti Isidora je velmi rozšířená -dostal více než 5000 vyslyšených proseb- a vyzývá k tomu, abychom využili tuto fázi kanonizace vedoucí k blahoslavení, a prosili prostřednictvím Isidora Boha o milosti a zázraky.

Krátký životopis

Isidoro Zorzano se narodil 13. září 1902 v Buenos Aires (Argentina). Po třech letech rodina emigrovala do Španělska a usadila se v Logroňu. V době středoškolských studií se seznámil s Josemariou Escrivá. Jako mladý začal více praktikovat a hledal pomoc kněze, který by mu v jeho náboženském životě pomohl.

Praktikoval skutky milosrdenství a byl vždy připraven pomoci. Potom,

co získal v roce 1927 titul inženýra ve strojírenství, pracoval v loděnicích v Cádiz. Později odešel do Málagy, kde by zaměstnán ve společnosti Compañía de los Ferrocarriles Andaluces (Andaluská železniční společnost). Zde rovněž vyučoval na střední technické škole. Od té doby v sobě cítil ve větší míře duchovní neklid.

V roce 1930 mu Josemaría Escrivá - který byl již pět let knězem - vysvětlil poselství Opus Dei: hledat svatost a konat apoštolát prostřednictvím profesionální práce a plnění každodenních povinností. Isidoro poznal, že toto panoráma jeho touhy naplňuje, a rozhodl se stát částí Opus Dei. Žil životem modlitby, ráno se účastnil mše, chodil k přijímání a spolupracoval na charitativních dílech. Byl známý svým smyslem pro spravedlnost, duchem služby a přátelstvím k těm, kdo pracovali pod jeho vedením.

Během španělské občanské války pomáhal mnoha lidem, opatroval věci základních životních potřeb, poskytoval duchovní pomoc. Snažil se o jednotu se svatým Josemariou a o jednotu s ostatními členy Opus Dei. Jeho láska ke svaté eucharistii se projevovala různými způsoby: navzdory restrikcím obstarával svatému Josemariovi a dalším kněžím chléb a víno, aby mohli tajně sloužit mši, uchovával posvěcené způsoby pro uprchlíky a umožňoval svým známým účast na slavení eucharistie. Aby mohl být všem těmto lidem ku pomoci, zaštiťoval se postavením cizince, které bylo ne příliš věrohodně stvrzené rodným listem z Buenos Aires. V kterémkoliv okamžiku mohl být zatčen a popraven.

Po ukončení války pracoval Isidoro ve společnosti Compañía de los Ferrocarriles Andaluces. Kromě toho ho svatý Josemaría jmenoval

administrátorem apoštolských děl Opus Dei: za všech okolností byl k dispozici, zastával tuto úlohu s pokorou a nenechal se vyvést z míry ani při velkých ekonomických obtížích. Isidoro rozjímal o Kristově životě a utíkal se se synovskou láskou k Panně Marii. Jeho láska k Bohu se projevovala ve službě druhým a v péči o maličkosti.

Začátkem roku 1943 mu zjistili Hodgkinovu chorobu. Snášel bolestivou nemoc statečně a v odevzdání do Boží vůle. Zemřel v pověsti svatosti 15. července téhož roku a byl pohřben na hřbitově La Almudena. V roce 2009 byly jeho ostatky přenesené do farnosti San Alberto Magno (sv. Albert Veliký) v Madridu, kde se nacházejí i v současné době.

Itinerář kanonizační kauzy

Zahajovací část informativního procesu o Isidoru Zorzanovi

probíhala v Madridu v letech 1948 až 1961. V procesu svědčilo 71 svědků k nimž patřil i sv. Josemaría Escrivá. Dle nařízení blahoslaveného Pavla VI. a svatého Jana Pavla II. došlo k reformování směrnic pro kanonizační procesy. V důsledku toho začal mezi lety 1993 a 1994 doplňující proces. A v roce 1994 Kongregace pro blahoslavení a svatořečení platnost obou procesů - informativního i doplňujícího - potvrdila.

25. března 2006 bylo v tomto diakasteriu prezentováno tzv. positio, dokládající pověst svatosti a hrdinské ctnosti služebníka Božího. 17. listopadu 2015 odpověděl mimořádný kongres teologických poradců na otázku o vykonávání heroických ctností Isidora Zorzana kladně. 13. prosince 2016 se pravidelné zasedání kardinálů a biskupů vyslovilo v tomtéž duchu.

Ve středu 21. prosince 2016 dostal papež František od kardinála Angela Amata, prefekta Kongregace pro blahořečení a svatořečení, podrobný popis jednotlivých fází této kauzy a potvrdil kladné vyjádření Kongregace pro blahořečení a svatořečení a dal souhlas s uveřejněním dekretu, kterým se prohlašuje služebník Boží, Isidoro Zorzano, za ctihodného.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
isidoro-zorzano-prohlasen-za-
ctihodneho/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/isidoro-zorzano-prohlasen-za-ctihodneho/) (06.08.2025)